

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Mgr. J. P.**, zast. JUDr. Petrem Raschelem, advokátem se sídlem v Praze 3, Čajkovského ul. 4, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ostravě**, se sídlem v Ostravě, Na Jízdárně 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 3. 2008, č. j. 22 Ca 1/2006 - 80,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jehož výrokem I. byla pro nezákonnost zrušena rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2002 č. j. 5040/130/2002-20, č. j. 5040/130/2002-21, č. j. 5040/130/2002-22, č. j. 5040/130/2002-23 a č. j. 5040/130/2002-24 a výrokem II. byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 11. 2002, č. j. 5040/130/2002-1, č. j. 5040/130/2002-2, č. j. 5040/130/2002-3, č. j. 5040/130/2002-4, č. j. 5040/130/2002-5, č. j. 5040/130/2002-6, č. j. 5040/130/2002-7, č. j. 5040/130/2002-8, č. j. 5040/130/2002-9, č. j. 5040/130/2002-10, č. j. 5040/130/2002-11, č. j. 5040/130/2002-12, č. j. 5040/130/2002-12, č. j. 5040/130/2002-14, č. j. 5040/130/2002-15, č. j. 5040/130/2002-16, č. j. 5040/130/2002-17, č. j. 5040/130/2002-18, a č. j. 5040/130/2002-19. Výše uvedenými rozhodnutími žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutím Finančního úřadu v Zábřehu ze dne 5. 10. 2001, jimiž byla stěžovateli dodatečně vyměřena za zdaňovací období leden 1997 až prosinec 1998 daň z přidané hodnoty podle pomůcek.

Rozsudek obsahoval správné poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení s tím, že kasační stížnost se podává prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud v Brně. Rozsudek doručil krajský soud stěžovateli, resp. jeho zplnomocněnému zástupci v řízení před krajským soudem – daňovému poradci Ing. Z. V. dne 6. 4. 2008. Dne 25. 4. 2008 byla krajskému soudu doručena kasační stížnost stěžovatele.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě byl napadený rozsudek stěžovateli, resp. jeho zástupci doručen ve smyslu ustanovení § 46 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., v neděli 6. 4. 2008 a to uplynutím 10 denní úložní doby, a to bez ohledu na to, že fyzicky si zástupce stěžovatele rozsudek vyzvedl až dne 11. 4. 2008. Ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li písemnost určena do vlastních rukou vyzvednuta do 10 dnů od uložení (napadený rozsudek uložen dle doručky dne 26. 3. 2008), považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Lhůta k podání kasační stížnosti dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. počala běžet dne 7. 4. 2008 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty, tedy v pondělí 21. 4. 2008 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, bylo v daném případě pondělí 21. 4. 2008. Kasační stížnost by předána k poštovní přepravě dne 24. 4. 2008 a je podána opožděně.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou by mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu